

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gegorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. III. Quid remedii competat Domino contra talem Procuratorem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

non nocet, quando Procurator exce-
dit mandatum &c. ut paulò antè di-
ctum. Ad IV. Iterum negatur *conseq.*
propter easdem rationes & limitatio-
nes in Jure fundatas. Ad V. & VI.
Illa iterum procedunt tantum in thesi
& generaliter, non in nostra & præ-
senti hypothesi.

QUÆSTIO II.

An negligentia & contumacia Procuratoris noceat Domino?

Regula est inter DD. recepta, quòd
Procuratoris negligentia noceat
Domino, per text. in l. 10. C. de Procu-
rat. l. transactionis 7. C. de transact.
Rosbach tit. 19. n. 29. Gail 1. obser.
45. n. 1. cum Bart. & aliis in l. 1. §.
2. ff. si quis jus dicenti. & Baldo & Sa-
lyc. in autb. hodie C. de Appell. Sibi
enim imputare debet Dominus, quòd
negligentem Procuratorem constituerit.
l. 23. ff. de Minor. Inf. nec refert, utrùm
Dominus sciverit vel ignoraverit negli-
gentiam Procuratoris. Rosbach. loc.
cit. Carpzov. p. 1. Const. 1. def. 12.
n. 4. in Jurisprud. For. cum Felin. &

Natta. Unde inferunt, si Procurator
terminum probatorium præterlabi
passus est, vel post latam contra suum
Principalem sententiam intra decen-
dium non appellavit, nec Dominum
postea amplius audiri. Bart. lo. cit. §.
si procurator. salvo tamen regressu, &
suo modo restitutione in integrum,
ut dicitur in q. 3. Nec refert, quòd
negligentia Procuratoris conjuncta fue-
rit cum contumacia. per c. 1. ut lit.
non contest. Brunem. ad l. 3. C. de Pro-
cur. n. 4. Ne verò ex aliena culpa do-
minus patiaturn damnum, nunc deci-
denda est

QUÆSTIO III.

Quid remedii competat Principali, qui propter culpam
Procuratoris cecidit causâ?

Expedita est apud Auctores respon-
sio, quòd competat ei actio man-
dati directâ ad interesse, & ad servan-
dam plenam indemnitate. l. 6. l. 8.
l. 41. ff. mandati. & arg. l. 43. §. 1.
ff. de administratione & periculo tutor.
& quidem ob summam æquitatem.
Verlohner de actionib. forens. tit. Actio
Mandati directâ n. 3. in f. Gail. 1. ob-
serv. 45. n. 4. Carpzov. def. 12. cit. n.
6. cum aliis. si verò Procuratori sol-
vatur merces, potiùs actio locati datur.
C c 3 At

At verò controversum esse video, ex qua culpa Procuratoris competat Domino hæc actio mandati (vel locati) Sunt, qui non modò dolum, culpam latam, & levem, sed & levissimam à Procuratore generaliter præstandam esse contendunt, uti Struv. in *Syn- tagm. Jur. Civ. exercit. 22. th. 10.* Wis- senbach in *l. 23. ff. de R. l. n. 19.* Harp- precht ad *Inst. de Mand. §. 8. à n. 21.* Cyn. in *l. Procuratorem C. Mandati.* propter *text. in l. 13. C. Mandati,* ubi asseritur, *omnem* à Procuratore culpam præstari debere, & ibi *gl. ad d. v. om- nem.* Cui ratio adsupulatur, eò quòd omnis mandatarius tacitè videatur promittere omnem & exactissimam diligentiam, dum de gerendo alieno negotio mandatum suscipit; & ex *l. 21. C. eod.* appareat, majorem in rebus alienis gerendis adhibendam esse solertiam, quàm in propriis.

Verior tamen mihi videtur sententia, quæ generalibus Juris principiis inhaerendo distinguit inter negotia, quæ Procuratori aut Mandatario gerenda committuntur, ita ut in negotiis, quæ ex natura sua modicam diligentiam requirunt, aut in solius Mandantis utilitatem cedunt, solum *dolus* & *culpa lata*: in iis verò, quæ mediocrem industriam exigunt, aut in utilitatem utriusque, tam Mandantis quàm Mandatarii, spectant, insuper *culpa levis*: ac demum in iis, quæ per se exactissimam postulant sagacitatem, aut in solius Mandatarii utilitatem redundant, etiam *levissima culpa* veniat à Mandatario præstanda. Ita magnus

Molina de *l. §. I. tr. 2. d. 549. n. 1.* Schrader. de *Mandato n. 24. seqq.* W. senbec. ad *ff. Mandati n. 10.* Locati *15.* Brunem. ad *l. à Procuratore n. 316.* Ves- lohner *lo. cit. n. 6.* Sumitur ex *l. 23. ff. de R. l.* ubi contractus Mandati dicitur recipere *dolum* & *culpam*, sicut recipit commodatum, venditio, locatio, pignus &c. ergo infinuatur Mandati contractu quoad præstantiam culpæ observandas esse regulas aliorum contractuum, quæ pro qualitate negotii, & cum respectu ad utilitatem, quam contrahens percipit, diversam culpam præstari volunt. Quæ facit etiam *l. 11. C. Mand.* uti & acutas rationis; quia planè non videtur majorem diligentiam promittere Mandatarius, quàm natura negotii suscepti exigit, aut commodum in se redundans. Rosbach de *Mandato tit. 2. n. 46.* Unde, cum negotia Judicialia exigant maximam diligentiam, Procurator ad litem tenetur præstare culpam levissimam, & de hoc intelligenda venit *l. 13.* in contrarium allegata Ratio in oppositum adducta planè vera non est in omnibus negotiis, præsertim extrajudicialiter tractandis.

Quæres, an Domino, ex facto vel negligentia Procuratoris graviter læso, non competat restitutio in integrum? cum communi, competit ex clausula generali *l. 1. ff. ex quib. caus. major.* sed non in casu, quo Procurator vel Mandatarius est sufficiens ad omne interesse & damna vi actionis mandati refarcienda Domino; quia tunc habet

